

ЛЮДИНА ТА ЇЇ МІСЦЕ У СВІТІ

Романюк Л.Я., гр. ГРС-48

Науковий керівник – д-р. техн. наук, проф. **Л.П. Малюк**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Життя – це особлива форма руху матерії зі специфічним обміном речовин, самовідновленням, системним управлінням, саморозвитком. Людина як частина природи є біологічним суб'єктом. За своєю тілесною будовою й фізіологічними функціями людина належить до тваринного світу. Характерно, що з погляду біології принципової різниці між людиною і тваринним світом немає. Найхарактернішою ознакою людини є свідомість.

Людська здатність самозаглиблення має діяльний суспільний характер. Про людський характер життєдіяльності можна говорити з того моменту, коли людиноподібна істота виготовила перше знаряддя праці.

Діяльність – це специфічний спосіб ставлення людини до світу. Вона поєднує біологічну, соціальну та духовно-культурну сутність людини. Характерні ознаки діяльності людини: вона діє під впливом тих чи ін. мотивів для задоволення певної потреби, обмінюється інформацією з іншими людьми, тобто бере участь у спілкуванні, саме завдяки діям, взаємодіям набуває певного досвіду.

Потреби – це необхідність для людини того, що забезпечує її існування і самозабезпечення. Потреби поділяються на групи: фізіологічні, екзистенціальні, соціальні, престижні, особистісні, духовні.

Однією зі специфічних форм діяльності є праця. Праця – це цілеспрямована діяльність людини, в процесі якої вона впливає на природу і використовує її з метою виробництва матеріальних благ, необхідних для задоволення своїх потреб.